

VUN KHÓM = = CÂY XANH

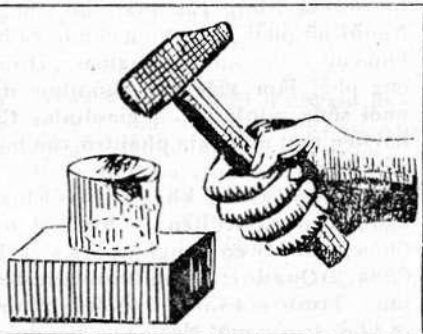
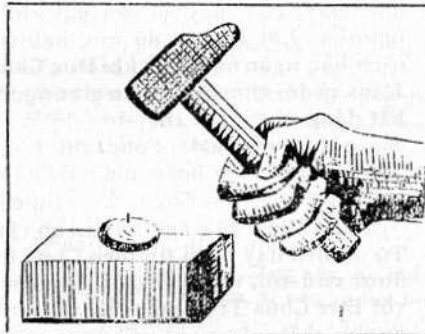
BÚA ĐẬP NÁT TRỨNG

Đọc Kinh-Thánh. — Ê-sai 53: 1-6.

Câu học thuộc lòng. — Giảng 3: 36.

CÁC em muốn hiểu rõ câu học thuộc lòng, xin hãy nhìn vào hai tấm ảnh dưới đây. Quả trứng làm thí-dụ về tội-nhân. Chúng ta đều là tội-nhân, nên quả trứng làm thí-dụ về chúng ta hết thảy. Nó làm thí-dụ rõ lắm vì nó

quả trứng. Kinh-Thánh Tân-Ước dạy rằng những kẻ được cứu bởi tin Đức Chúa Jê-sus-Christ, thì trở nên con cái Đức Chúa Trời và ở trong Đức Chúa Jê-sus-Christ (Rô-ma 8: 1). Nếu chúng ta tiếp-nhận Đức Chúa Jê-sus-Christ

đễ bị đập nát. Đập một quả trứng nào có khó-học gì; lòng trắng, lòng đỏ cũng dễ tiêu-mất. Cũng như vỏ trứng, thân-thể ta dễ bị hư-nát, còn linh-hồn bên trong cũng dễ bị hư-mất.

Cái búa mà các em thấy ở trên quả trứng đó làm thí-dụ về con thanh-nộ của Đức Chúa Trời ở trên tội-nhân. Thi-thiên 7: 11 chép rằng: «Đức Chúa Trời hằng ngày nổi giận cùng kẻ ác.» Ấy nghĩa là con thanh-nộ của Đức Chúa Trời ở trên người tội-lỗi, bất luận người ấy đi đâu hay làm gì. Chẳng mau thì chậm, búa sẽ bô trên quả trứng; chẳng mau thì chậm, con thanh-nộ của Đức Chúa Trời cũng sẽ giáng trên các em.

Trong tấm ảnh thứ hai, các em nhận thấy có một cái thủng sắt tây úp trên

lâm Cứu-Chúa của mình, thì chúng ta được ở chỗ xa con thanh-nộ của Đức Chúa Trời.

Tội-lỗi phải bị hình-phạt. Đấng Christ đã chịu nhứt báo đáng lẽ giáng trên chúng ta, cho nên chúng ta được bình-yên vô-sự. Các em chớ nhận thấy cái thủng sắt tây hẹp dùm vì mới bị búa đập, nhưng quả trứng ở trong không bị hại gì. Cũng một lẽ ấy, khi Đấng Christ chịu con thanh-nộ của Đức Chúa Trời trên cây thập-tự và chịu hình-phạt vì cơ tội-lỗi chúng ta, thì Ngài đã bị năm vết thương đến chết, lúc là bốn mũi đinh đóng vào tay chơn và một ngọn giáo đâm vào cạnh sườn.

Hỡi các em rất yêu dấu, các em đã được bình-an «trong Đấng Christ» hay còn ở dưới con thanh-nộ của Đức

Chúa Trời? Hãy cúi đầu xuống, nhắm mắt lại mà đọc câu học thuộc lòng trên kia, rồi tự hỏi như thế, thì sẽ được phước lớn.—*Bà P. E. Carlson, Mỹ-tho.*

V. KẾT-QUẢ CỦA TỘI-LỖI

(Sáo 3: 7-24. — Học thuộc lòng câu 15)

Khi đã ăn trái cấm, kết-quả ngay ông bà A-dam biết mình là-đồ, sợ-hãi, lấy lá tự che thân và đi ẩn mình. Song trốn đâu cho kín, Chúa ngự đến phán hỏi duyên-do. Bị-tổng-thể, phải thú-thật. Nhưng ông đồ tại bà, bà đồ tại rắn. Đó là ra tâm-lành loài người bắt đầu hư-hoại; cũng vì đó mà bao nhiêu con-cháu ông bà sau này đều giống như nhau.

Chúa công-bình tuyên án: rắn phải bị rửa-sả trong các loài thú đồng, Người nữ phải phục-tùng chồng và bị khờ-cục trong khi thai-nghén. Đón-ông phải làm việc rất khó-nhọc để nuôi sống mình và cả gia-đình. Cả hai đến một ngày kia phải trở vào bụi đất, là *chết*.

Chú-ý.—Tại sao khi phạm tội loài người không chết liền? — Sự chết mà Chúa phán đây có ba nghĩa: 1) Xa-cách Chúa; 2) Qua đời; 3) Chết trăm-luân đời sau. Trước hết Chúa đuổi loài người ra khỏi trước mặt Ngài, sau đến ngày họ qua đời, xác-thị trở thành bụi, và đến ngày phán-xét chung, Chúa khiến

xác hồn sống lại để nghe tuyên án rồi bị quăng vào hồ lửa, ở đó bị khổ cả ngày lẫn đêm cho đến đời đời.

Chúa chẳng những công-bình mà cũng rất thương-xót, đương khi rao sự bình-phạt thì cũng dự-ngôn sự cứu-rỗi. Câu 15 Chúa phán: «Ta sẽ làm cho mây (tức là con rắn và quỷ Sa-lan đang ẩn trong con rắn) cùng người nữ, dòng-dôi mây cùng dòng-dôi người nữ nghịch-thù nhau. Người sẽ giày-dạp đầu mây, còn mây sẽ cắn gót chơn người.» Lời tiên-tri đó ứng-nghiem cách bốn ngàn năm sau, khi Đức Chúa Jê-sus ra đời chịu quỷ Sa-lan giục người bắt đóng đinh trên thập-tự; đó là nó cắn gót chơn Ngài. Song khi Chúa sống lại cách khải-hoàn, ma-quỷ không còn quyền gì trên Chúa và kẻ tin-cậy Ngài, thì Chúa đã giày-dạp đầu nó vậy. Từ đó đến nay kẻ ai tin theo Chúa thì được cứu-rỗi, tức là được thông-công với Đức Chúa Trời, mặc dầu phải trải qua sự chết, nhưng khi Chúa tái-làm, sẽ được kêu sống lại và ở cùng Chúa luôn luôn.—*Phan-văn-Hiệu.*